

Nagy Zoltán Mihály 60 éves

Egy folyóiratnak, akárcsak az embernek, sorsa van. S van úgy, hogy az ember sorsa összeforr egy folyóiratéval. Az egykor S. Benedek András által alapított, a hőskorban még szamizdat formában terjesztett Együtt kapcsán sincs ez másként. A diktatúra által ránk kényszerített szilenciumot követően, a Hatodik Síp megfeneklésével Kárpátalja magyar írói, irodalmárai joggal érezhették, nem maradhatunk kishazai publikációs lehetőség, értékeink felmutatására hivatott nyomtatott fórum, folyóirat nélkül. Ezt a szerepet töltötte, tölti be a régi-új Együtt. S miként a kezdeteknél S. Benedek András, úgy az újjászületést követő idők meghatározó személyiségévé lett Nagy Zoltán Mihály.

Nagy Zoltán Mihály elsősorban író, méghozzá kitűnő író. Most mégsem alkotói kvalitásait emelném ki, hiszen nálam hitelesebben vall erről az olvasók szeretete, a „szakma” megbecsülése. De szerkesztőként, az újjászületett Együtt lelkeként csak kevesen, a kollégák és a szerzők tapasztalhatták azt a rendkívüli teherbírást, részletekbe menő alaposágot, mellyel a beérkező kéziratból a tördelésig, a kész példányok terjesztéséig gondozta szűkebb hazánk immár egyetlen irodalmi periodikáját.

Egy folyóiratnak, miként az embernek, sorsa van. S e két sors egy időre, s ezáltal örökre „menthetetlenül” összeforr. Hadd köszöntsem hát az ez évben születésének kerek évfordulóját ünneplő Nagy Zoltán Mihályt a szerkesztőbizottság, a kárpátaljai magyar írotársadalom, és nem utolsó sorban az olvasók nevében: Isten éltesse!

BAKOS KISS KÁROLY